

РЕШЕНИЕ

№ 20274

гр. София, 12.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **1106** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 73 ал.4 вр. с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (Загл. изм. – ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.).

Образувано е по жалба на Министерство на здравеопазването чрез адв.Б. Х. от САК срещу Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г., с което е приключено производството по администриране на сигнал за нередност № 2410 от регистъра за сигнали и нередности на ГД „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, Министерство на регионалното развитие и благоустройство на Република България, с което е наложил на МЗ ,финансова корекция в размер на 3595.62 с ДДС ,представляваща 5 % от допустимите разходи по сключен договор № 40 / 12.10.2023 с изпълнител „ ЕМТ Строй“ ЕООД с предмет на договора: „Текущ ремонт за преобразуване на Хирургично отделение в Сектор COVID към Вътрешно отделение на МБАЛ " Проф. Д-р Г. З.", [населено място]“.

Посочва се в жалбата ,че абсолютно недопустимо е издаването на „корегиращо“ решение ,както сам ответника е нарекъл оспореното пред съда Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г., с което ответника се произнася по приключен сигнал ,по който има вече издадено съдебно решение № 11670/11.07.2024г по адм.дело № 4247/2024г ,потвърдено с решение №13642 /16.12.2024г по адм.дело № 9351 /2024г на ВАС .

Счита , че не е в правомощията на адм.орган да приеме ,че са налице условията на чл.173 ал.2 от АПК и без съдът да е върнал производството за ново разглеждане ,да издаде ново решение за

налагане на ФК по сигнал за нередност № 2410 от регистъра за сигнали и нередности. С това процедурата по чл.73 от ЗУСЕФСУ била абсолютно опорочена, което резултатирало отмяна на оспореното решение на процесуално основание.

Излагат се съображения и за материална незаконосъобразност на оспореното решение. На първо място ,жалбоподателя счита ,че доколкото установените нарушения са във връзка с възлагане на Обществена поръчка за събиране на оферти с обява с предмет: „Текущ ремонт за преобразуване на Хирургично отделение в Сектор COVID към Вътрешно отделение на МБАЛ" Проф. Д-р Г. З.", [населено място]“, финансирана със средства по АДФП № BG16RFOP001-9.001-0002.,открита с Обява № F109092 от 04.08.2023 г. ,то неправилно като възложител е посочено МЗ , а не [община] ,която е възложител на същата , а МЗ е бенефициент на БФП. Счита ,че недопустимо са смесени фигурите на бенефициента и възложителя и се е стигнало до неправилно прилагане на чл.70 ал.1 т.9 от ЗУСЕФСУ ,съгласно която разпоредба се прилага по отношение на бенефициента ,при извършена от последния нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ . На следващо място се изтъква ,че не е спазен двуседмичния срок по чл.73 ал.2 и ал.3 от ЗУСЕФСУ за представяне на възражение срещу основанието и размера на ФК съотв.такива не са обсъдени в новоиздаденото решение .

Анализиран е подробно предмета на поръчката и приложението на чл.59 ал.2 и чл.2 ал.2 от ЗОП в зависимост от категорията на обекта за който са извършени СМР ,а именно „сграда за обществено ползуване“.. Твърди ,че напълно формално са посочени като нарушени прокламираните в чл.2 ал.1 т.1 и т.2 от ЗОП принципи за възлагане на обществени поръчки,без да се обосновава как са нарушени тези принципи, което от своя страна е довело до бланкетния извод за ограничаване или нарушаване на конкуренцията. Иска от съда отмяна на Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г като незаконосъобразно и присъждане на направените разноски.

В съд.заседание жалбоподателя чрез адв.Х. поддържа жалбата, на изложените в нея основания.Представя писмени бележки ,в който излага подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения адм.акт.

Ответника чрез юриск.Л. оспорва жалбата.Намира Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г за правилно и законосъобразно и излага доводи за това в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

Видно от съдържанието на оспореното пред настоящата инстанция Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г. е че същото е постановено по сигнал за нередност № 2410 от регистъра за сигнали и нередности на ГД „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, по който сигнал е било постановено Решение № РД-02-14-350/26.03.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г.

Последното е било обжалвано пред АССГ ,като съдът с решение № 11670/11.07.2024г по адм.дело № 4247/2024г , го е отменил като незаконосъобразно . В мотивите си е посочил ,че „Излагането на фактически и правни основания, които си кореспондират, е изискване за законосъобразност на административния акт, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Противоречието между изложените от органа факти и правните норми, под чиито хипотези същият счита, че фактите се субсумират, води до незаконосъобразност на акта (Решение № 6395 от 27.05.2024 г. на ВАС по адм. д № 2803/2024 г., VII о.)“.

Съдебната практика е категорична ,че проверката за законосъобразност на един оспорен административен акт, макар да обхваща всички основания по чл. 146 АПК, се ограничава до тези фактически основания, които органът счита за осъществени (в случая нарушения на правилата за провеждане на обществени поръчки, а не за принципа за добро финансово управление) и подвежда към сочената правна норма (в случая чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ). Съдът не може вместо органа да издирва факти и да ги подвежда към соченото от органа правно основание или да подвежда установените по делото факти към несочено от органа правно основание. С оглед на това съдебната проверка за законосъобразност на оспорения акт не може да излезе от рамките на приетите от органа фактически и правни основания. Същото становище е застъпена и в потвърждаващото решение №13642 /16.12.22024г по адм.дело № 9351 /2024г на ВАС ,с което е оставено в сила решение № 11670/11.07.2024г по адм.дело № 4247/2024г на АССГ.

В обобщение следва да се посочи ,че видно от съдържанието на горецитираните съдебни актове, основание за отмяната на предходата финансова корекция е наличието на съществен порок във формата на оспореното Решение № РД-02-14-350/26.03.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г. / чл.59 ал.2 т.4 от АПК /.

При действието на чл.168 ал.2 от АПК ,настоящия съдебен състав намира , че в случая не е налице хипотезата регламентирана в чл. 177, ал. 2 АПК , която определя като нищожен административен акт, който е постановен в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Това е така ,тъй като с новото решение по сигнал за нередност № 2410 фактите посочени в него са подведени под посочената като приложима според съда правна норма на чл.70 ал.1 т.9 от ЗУСЕФСУ ,а не както е приел съда като неправилно приложена нормата на чл.70 ал.1 т.3 от ЗУСЕФСУ т.е не е налице противоречие с влязло в сила съдебно решение.

Влязлото в сила съдебно решение се характеризира не само с формална законна сила, т. е. необжалваемост, стабилитет, но и с материална законна сила, т. е. задължителност, сила на присъдено нещо. В случая съдът не се е произнесъл по материалната законосъобразност на наложената с Решение № РД-02-14-350/26.03.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г. финансова корекция , не е върнал преписката на органа за издаване на нов административен акт със задължителни указания ,поради което издадения нов административен акт по инициатива на Р. по ОПРР не е в противоречие с влязло в сила съдебно решение. С оглед на това съдът намира ,че оспореното пред настоящата инстанция Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г не е нищожно на основание чл.177 ал.2 от АПК.

Направен е обаче ,неуспешен опит да се „изпълни“ съдебното решение , прилагайки чл.173 ал.2 от АПК ,тъй като според адм.орган естеството на спора не позволява решаването му от съда.

В контекста на гореизложеното следва да се посочи,че органа неправилно е възприел диспозицията на съдебния акт, като се е „ангажирал“ да го изпълни ,като издаде „корегиращо“

решение. Такава процедура не е предвидена нито в АПК, нито в ЗУСЕФСУ. Съдът със своето решение не е върнал административното производство за ново разглеждане, тъй като същото не е инициатирано от жалбоподателя, за да се позовава органа на отменителното съдебно решение.

Разбирането на адм. орган, изложено в оспорения пред настоящата инстанция адм. акт, а именно: „Предвид процесуалните последици от отмяната на акта от съда (чл. 173, ал. 2 от АПК) и материалните задължения на България, като държава-членка в Европейския съюз, за извършване на контрол за установяване на нарушения и гарантиране или възстановяване на ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото европейско и национално законодателство, УО има задължение да предприеме корективни действия в случаите, когато е установено нарушение, което отговаря на критериите за „нередност“. С отмяната на акта поради материална незаконосъобразност, не отпада факта на извършеното нарушение, покриващо материалните критерии за „нередност“, за което се предвижда определяне на финансова корекция съгласно действащите в областта нормативни актове. Поради тази причина, компетентният орган има задължение, да извърши предписаните в нормативната уредба корективни мерки по повод на извършеното нарушение“ е неправилно и необосновано. Наличието на сигнал не е абсолютна процесуална предпоставка за стартиране на процедура по установяване на нередност и определяне на финансова корекция. Съгласно чл. 71, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) за една и съща нередност може да бъде приложена само веднъж финансова корекция.

В случая предходният административен акт е отменен на формално основание, поради което обратно на твърденията на жалбоподателя, съдебното решение няма сила на присъдено нещо по отношение на съставомерността на деянията. Съответно на това и по аргумент от противното основание от чл. 71, ал. 5 ЗУСЕФСУ, не е била налице предпоставката по тази разпоредба за приключване на процедурата по администриране на нередността за същото нарушение. При това положение, след отмяна на Решение № РД-02-14-350/26.03.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г., органът не е бил длъжен, но е имал правната възможност да започне ново производство по определяне на финансова корекция за същата нередност, както и е сторил.

Изрично е регламентирано в чл. 14 ал. 7 от Наредбата, че: „Когато решението за финансова корекция по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ бъде отменено по съдебен ред и са налице основания за провеждане на нова процедура за определяне на финансова корекция, проверката по сигнала за нередност може да се възобнови по реда на ал. 6 - при необходимост от събиране на нови данни и доказателства.“.

Никъде в оспореното пред настоящата инстанция Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г. не е посочено, че същото се постановява в процедура по възобновяване на производството по сигнал № 2410, нито е проведена такава процедура.

В обобщение на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че е налице съществено процесуално нарушение, доколкото ако беше извършена нова самостоятелна проверка за установяване на нередност по смисъла на §1 т.2 от ДР на Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни и инвестиционни фондове /Приета с ПМС № 173 от 13.07.2016 г., обн., ДВ, бр. 57 от 22.07.2016 г., изм., бр. 55 от 7.07.2017 г., в сила от 7.07.2017 г., бр. 90 от 30.10.2018 г., в сила от 30.10.2018 г., изм. и доп., бр. 102 от 23.12.2022 г., в сила от 23.12.2022

г/ след отмяна на предходното Решение № РД-02-14-350/26.03.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г. на МЗ , компетентния адм.орган е можел до стигне до други правни изводи респ. до друг правен резултат , а не да преповтаря изложеното в сигнала за нередност ,разгледан в предходното производство.

Оспореното Решение № РД-02-14-350/26.03.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г. е и материално незаконосъобразно, поради следното:

За да наложи ,процесната финансова корекция на МЗ , адм.орган е установил нередност по смисъла на чл.70 ал.1 т.9 от ЗУСЕФСУ във вр. с чл. 59, ал. 2, чл. 2, ал. 1, т.1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП.

Квалификацията на нередността е посочена от ответника като такава по т. 11 - „Използване на: основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, или условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците“, буква б) случаите, при които са приложени дискриминационни критерии/условия/спецификации, но е налице минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (Наредбата), приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г.

Определения размер на ФК е 5% върху допустимите разходи по договор № 40 / 12.10.2023 - с изпълнител Е. Строй ЕООД на стойност 59 927.00 лв. без ДДС, предмет на договора: „Текущ ремонт за преобразуване на Хирургично отделение в Сектор COVID към Вътрешно отделение на МБАЛ " Проф. Д-р Г. З.", [населено място]“.

УО по ОПРР –ответник в процеса не е съобразил ,че бенефициента по програмата ,в случая Министерство на здравеопазването не е възложител на обществената поръчка при която се твърди допуснато нарушаване на чл. 59, ал. 2, чл. 2, ал. 1, т.1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП.

Безспорно в случая бенефициентът по предоставената финансова помощ не е възложител по смисъла на ЗОП, следователно съобразно чл. 49, ал. 2, т. 2 от ЗУСЕСИФ за определяне изпълнител за дейности по строителство, услуги и/или доставка на стоки – обект на обществена поръчка, по смисъла на ЗОП се прилагат правилата, предвидени в Глава Четвърта "Специални правила за определяне на изпълнител от бенефициенти на безвъзмездна финансова помощ" от ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от с. з. бенефициентите по чл. 49, ал. 2, т. 2 определят изпълнител след провеждане на процедура за избор с публична покана при спазване принципите на свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация.

Не се спори от страните в процеса ,че такава процедура не е проведена от МЗ –бенефициер по програмата.

Тълкуването дадено от СЕС в решение от 06.03.2025г по съединени дела С-471/23 и С-477/23 е досежно обхвата на понятието „бенефициер“ по смисъла на член 2, точка 10 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и

Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, изменен с Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г., посочва че в тази разпоредба може да попада организация, която отговаря за започването или за започването и изпълнението на съответните операции, но която не получава държавна помощ по член 2, точка 10, буква а) от същия регламент, както и организация, която не е подписала административен договор за безвъзмездна финансова помощ като „водеща“.

Съгласно същото решение Член 2, точки 36 и 37 от Регламент № 1303/2013, изменен с Регламент 2018/1046, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, според която адресат на решение за определяне на финансова корекция за нарушение на правилата при възлагане на обществени поръчки може да бъде икономически оператор, различен от извършилия нарушението, а също така допуска отговорността за тази финансова корекция да бъде солидарна, да може да се разпредели договорно между този икономически оператор и извършилия нарушението, или посочената отговорност да се носи от последния, стига финансово отговорните икономически оператори да са могли да знаят, че в случай на нередност при изпълнението на разглеждания проект те ще отговарят по този начин за финансовата корекция пред съответния управляващ орган. В тази връзка ,в Общите условия за изпълнение към адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ / неразделна част от административен договор № РД-02-37-6 /20.05.2022г/ е записано в чл.113 „В случай,че УО на ОПРР или друг компетентен орган при изпълнение на задълженията си по чл.122 §2 от Регламент /ЕС/ № 1303 / 2013 установи нередност или измама,БЕНЕФИЦИЕНТА е длъжен да възстанови всички финансови корекции- неправомерно изплатени суми по нередността,заедно с дължимите лихви по реда предвиден в Раздел XVIII от настоящите Общи условия“. В чл.116 и чл.117 от Общите условия / стр61 гръб от делото / е разписан реда за осъществяване на финансовата корекция, който е различен в зависимост от това дали е установена преди плащането по проекта или след него..

В оспореното решение , липсват такива установявания от страна на Р. , поради което няма как съдът да обсъжда неустановени факти ,а още по-малко да събира доказателства в тази посока. Именно ,поради това възражението на жалбоподателя ,че не е наясно в какво качество му е наложена ФК ,доколкото не е възложител на ОП и доколкото в оспорения акт не се изяснява този факт т.е липсват мотиви в тази посока , се явява основателно. Правото му на защита е съществено нарушено ,което е основание за отмяна на оспореното решение.

Вмененото на Министерство на здравеопазването нарушение на чл. 59, ал. 2, чл. 2,

ал. 1, т.1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП ,както беше посочено по-горе не е извършено от бенефициера –МЗ, а от възложителя- [община]. Въпреки това ,изрично в чл.46 ал.1 от сключения между страните и в настоящия процес административен договор № РД-02-37-6 /20.05.2022г /стр.30 и сл.от делото/ са посочени партньорите , с които бенефициера е сключил партньорско споразумение за изпълнение на проекта,съгласно условията разписани в Приложение Е2 / Общи условия за изпълнение към адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ/ . С оглед на това ,може само да се предполага ,че отговорността на бенефициента ,в случая е продиктувана от неосъществен контрол върху партньора по програмата – [община], но както беше посочено няма такава констатация в оспореното решение. Посоченото от административния орган нарушение на ЗОП е свързано с неправомерни критерии за подбор на изпълнител , допуснато с поставеното / от възложителя/ изискване, Участникът за последните 5 (пет) години от датата на подаване на офертата да е изпълнил минимум 1 (една) дейност (строителство) с предмет, идентичен или сходен с този на поръчката.За строителство с предмет и обем идентично или сходно с това на поръчката", възложителят ще приема строителство с предмет: „изграждане и/или реконструкция, и/или рехабилитация, и/или основен ремонт и/или текущ ремонт на сгради за обществено ползване. Приел е ,че по този начин се ограничават икономически оператори, които са годни да изпълнят дейността, но не са изпълнявали СМР на сгради с исканото от възложителя предназначение.

Действително , разпоредбата на чл. 2, ал. 2 ЗОП забранява на възложителите при възлагането на обществени поръчки да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка. Според чл. 59, ал. 2 ЗОП, възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката.

Следователно, дали включването на спорното изискване представлява нарушение на посочените разпоредби ще зависи на първо място от това доколко то е свързано с предмета на поръчката, на второ място – дали то е необходимо за установяване възможността на кандидатите да я изпълнят и на трето – дали се явява обосновано и пропорционално с оглед предмета на поръчката. В този смисъл е т. 1 от диспозитива на решение от 31.03.2022 г. по дело С-195/21, в което СЕС приема, че чл. 58, § 1 и § 4 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възможността в рамките на процедура за възлагане на обществена

поръчка възлагащият орган да наложи като критерии за подбор, свързани с техническите и професионалните способности на икономическите оператори, изисквания, които са по-стриктни от минималните изисквания, поставени от националната правна уредба, стига такива изисквания да са необходими, за да се гарантира, че кандидатът или оферентът има техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка, да са свързани с предмета на поръчката и да са пропорционални на този предмет. В т. 48 от мотивите към решението се приема, че в съответствие с член 58, параграф 1, втора алинея от тази директива възлагащият орган може да налага на икономическите оператори като изисквания за участие само критериите, посочени в член 58, параграфи 2, 3 и 4 от Директивата, отнасящи се съответно до годността за упражняване на професионалната дейност, до икономическото и финансовото състояние, както и до техническите и професионалните способности. По-нататък посочените изисквания трябва да са ограничени само до тези, които са необходими, за да се гарантира, че кандидатът или оферентът има както правните и финансовите възможности, така и техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка. Освен това всички тези изисквания трябва да са пропорционални на предмета на поръчката и да са свързани с него. В т. 50 от изрично се приема, че възлагащият орган е в състояние най-добре да прецени собствените си нужди, поради което законодателят на Съюза му е предоставил широко право на преценка при определянето на критериите за подбор, както личи по-специално от многократната употреба на глагола "мога" в член 58 от Директива 2014/24. Така, в съответствие с параграф 1 на този член, възлагащият орган разполага с известна свобода, за да определи кои изисквания за участие в процедура за възлагане на поръчка счита за пропорционални на предмета на поръчката и свързани с него, и за необходими, за да се гарантира, че кандидатът или оферентът има както правните и финансовите възможности, така и техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка. По-конкретно съгласно параграф 4 от посочения член възлагащият орган преценява свободно изискванията за участие, които от негова гледна точка са необходими, за да се гарантира по-специално изпълнението на поръчката със стандарт за качество, който той счита за подходящ.

Следователно ,в конкретния случай според настоящия съдебен състав , не е допуснато нарушение на чл. 59, ал. 2, чл. 2, ал. 1, т.1 и т. 2 и ал. 2 от ЗОП,доколкото изискването- Участникът за последните 5 (пет) години от датата на подаване на офертата да е изпълнил минимум 1 (една) дейност (строителство) с предмет, идентичен или сходен с този на поръчката е изискване ,което възложителя е преценил ,че ще обезпечи качествено и бързо изпълнение на поръчката ,която е със специфичен предмет .

С оглед предмета и сложността на обществената поръчка, както и с нейния обхват, подробно очертан в техническата й спецификация, съдът счита, че изискването

посочено от възложителя, не ограничава конкуренцията и е обосновано от предмета, сложността и спецификата на поръчката, поради което кореспондира с въведените в чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 ЗОП законови изисквания. При съблюдаване на предвидените в цитираните разпоредби от ЗОП ограничения, възложителят има право да въведе критерии за подбор, които да гарантират доброто, качествено и своевременно изпълнение на обществената поръчка, като несъмнено изискванията му по отношение на опита на участника са от съществено значение в тази насока. При преценка за законосъобразност на въведеното от възложителя изискване за опит, ценено в контекста на дадената /в обявлението и документацията/ дефиниция за идентичност и сходство с предмета на процесната поръчка, следва да се отчете преди всичко спецификата на откритата с оспореното решение обществена поръчка, която е за „Текущ ремонт за преобразуване на Хирургично отделение в Сектор COVID към Вътрешно отделение на МБАЛ " Проф. Д-р Г. З.“. Сградата, в която следва да бъде извършен ремонта е сграда за обществено ползване с голямо обем преминаващ човекопоток, и предвид факта, че ремонтът е СМР е следвало да бъдат извършени по време на пандемична обстановка, експедитивно и качествено, намира резонно условието кандидатът да е с опит/извършвал- „изграждане и/или реконструкция, и/или рехабилитация, и/или основен ремонт и/или текущ ремонт на сгради за обществено ползване“, тъй като това предполага по-бързо приключване (Решение № 7018 от 07.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4010/2024 г., IV о.).

От изложеното дотук ,съдът приема че Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г., с което е приключено производството по администриране на сигнал за нередност № 2410 от регистъра за сигнали и нередности на ГД „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, Министерство на регионалното развитие и благоустройство на Република България, с което е наложил на МЗ ,финансова корекция в размер на 3595.62 с ДДС ,представляваща 5 % от допустимите разходи по сключен договор № 40 / 12.10.2023 с изпълнител „ ЕМТ Строй“ ЕООД с предмет на договора: „Текущ ремонт за преобразуване на Хирургично отделение в Сектор COVID към Вътрешно отделение на МБАЛ " Проф. Д-р Г. З.", [населено място]“ е незаконосъобразно и следва да се отмени.

При този изход от процеса ответника , дължи на жалбоподателя сторените в процеса разноски в размер на 842лв ,от които 792лв – адв.възнаграждение и 50лв – държавна такса ,съгласно списък по чл.80 от ГПК на стр.220 от делото.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-14-2966/30.12.2024 г. на Зам. Министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на Управляващия орган

на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014– 2020 г., с което е приключено производството по администриране на сигнал за нередност № 2410 от регистъра за сигнали и нередности на ГД „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“, Министерство на регионалното развитие и благоустройство на Република България, с което е наложил на Министерство на здравеопазването , финансова корекция в размер на 3595.62 с ДДС ,представляваща 5 % от допустимите разходи по сключен договор № 40 / 12.10.2023 с изпълнител „ ЕМТ Строй“ ЕООД с предмет на договора: „Текущ ремонт за преобразуване на Хирургично отделение в Сектор COVID към Вътрешно отделение на МБАЛ " Проф. Д-р Г. З.", [населено място] като незаконосъобразно ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройството да заплати на Министерство на здравеопазването сумата 842лв,представляваща разноски по делото

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението на страните

СЪДИЯ: